

CAMİ AÇILIŞI, SADAKA-İ CÂRİYE VE TESETTÜR

el-Hamdülillahi rabbilâlemin hamden ke-siran tayyiben mubareken fihi alâ külli hâlin ve fî külli hîn ve alâ alâ niamihi'z-zâhireti ve'l-bâtınati ve hassaten alâ ni'meti'l İslâm ve tefîkıl imân ve hidâyeti'r-rahman. Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ ve senedinâ eşrefi'l mürselîn imamul müttekîn ve şefii'l müznibîn Muhammedin'il Mustafâ ve alâ âlihi ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihşânin ecmaîn et-tayyibîn et-tâhirîn.

Emmâ ba'dü:

Çok değerli kardeşlerim, dindaşlarım, arkadaşlarım, ihvânım!

Allahu Teâlâ cümleinizden razı olsun. Bu sevinçli günümüzde çok uzaklardan dahi kalktınız, geldiniz, bu caminin açılmasına katılıyorsunuz. Allah sevabınızı, ecrinizi, mükâfatını çok büyük eylesin.

Muhterem kardeşlerim!

Şurası çok kesin bir hakikat ki İslâm çok güzel bir dindir. Onun güzelliğini anlatmaya

kelimelerin boyutları kâfi gelmez. İslâm bir mücevher hazinesidir; sandığı değil, kocaman hazinedir. Uçsuz bucaksız bir hazinedir. Her türlü güzelliği içinde taşır ve insanları her türlü güzelliğe götürür. İslâm her türlü güzelliğe dünyada âhirette sahip eder. Onun için İslâm her türlü güzelliğin anahtarıdır. Rahmetin anahtarıdır. Cennetin anahtarıdır. Cenâb-ı Hakk'ın Rıdvân-ı Ekber'inin anahtarıdır. İslâm'a göre zengin ile fakir arasında fark yoktur. Kapitalist ile işçi arasında fark yoktur. Efendi ile köle arasında fark yoktur. Arap ile Acem arasında fark yoktur. Siyah ile beyaz arasında fark yoktur. Fark sadece Allah'ın rızasını kazanmaktaki gayrettedir, takvâdadır. Bir köle, bir siyah adam, bir fakir Allah'ın rızasını kazanmakta en akıllıca, en gayretlice hareket ediyorsa en büyük insan odur. Bir zengin, bir asilzâde, bir sultan, bir başbakan, bir reisicumhur, bir başkan günah işliyorsa Allah'ın dininde hiç kıymeti yoktur.

فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى

*Fe-inne hayre'z-zâdi't-takvâ.*¹ “Âhiret yolunun en kıymetli sermayesi, hazinesi takvâdır.”

a. Her Şeyimizi Allah'a Vakfetmek

Allah'tan korkun. Ayağınızı denk alın. Allah'ın rızasına göre hareket edin. Hayatını böyle geçirenlere ne mutlu! Hayatını böyle geçiremeyenlere ne yazık! Çünkü hayatı takvâyâ göre geçiremeyenler âhirette azaba uğrayacak. Çünkü dünyada Allah'ın rızasına uygun hareket edenler âhirette ebedî, bitmez tükenmez saadete erecektir. Eğer insanın aklı, idraki, izanı, şuuru, zekası varsa; ahmak, aptal, cahil, gafil değilse Allah'ın rızasını kazanmaya ömrünü vakfeder. *Vakfetmek* ne demek?

“Tamamen vermek.”

Çünkü biz Allah'ın kullarıyız. Zaten her şeyimiz Allah'ın. Neyi kime veriyoruz?

¹ 2/Bakara, 197.

Her şey O'nun zaten. Mal sahibine malı veriyoruz. Bizi yaratana kulluğumuzu arz ediyoruz. Edersek... Allah'ın verdiği zenginliği Allah'ın yoluna sarf edeceğiz. Sarf edersek... Sarf eden akıllıdır.

الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ
وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ

el-Keyyisu men dâne nefsehû ve amile limâ ba'de'l-mevt.

“Zeki insan nefesine hâkim olup, aklını başına devşirip, keyfine uymayıp, dünyaya kapılmayıp âhirete hazırlanandır.”

Peygamber Efendimiz zekayı böyle tarif ediyor. Bir insan kendisini cehennem azabından kurtaramıyorsa aziz ve muhterem kardeşlerim, o adam akıllı mıdır?

Vallâhi, billâhi, tallâhi aptaldır, akıllı değildir!

Beş tane üniversite bitirmiş. Bürosunun duvarı diplomalarla dolu. Bürosunun önünde şoförüyle beraber en lüks arabası duruyor. Şu

kadar şirketleri var, bu kadar zengin, zenginlikleri var...

Yerin dibine batsın! Veya Allah ıslah etsin! Beddua etmeyelim de hayır dua edelim. Allah ıslah etsin. Bunların kıymeti yok ki... Allah insanı arabasının lükslüğüyle mi ölçüyor? Cüzdanın şişmanlığıyla mı ölçüyor? Allahu Teâlâ hazretleri insanı kilosuyla mı ölçüyor? Vücut ölçülerine göre mi ölçüyor? Omzu bu kadar, bedeni bu kadar, beyni bu kadar... Şu kadar halter kaldırıyor, bu kadar koşu yapıyor... Şampiyon oldu diye mi Allah insanı ölçüyor?

Hayır!

“Hangi kulum benim nimetlerimi idrak ediyor? Hangi kulum bana güzel kulluk ediyor? Hangi kulum bana itaat ediyor? Hangi kulum öteki kullara yardımcı oluyor? Hangi kulum gönül kazanıyor?”

Onu seviyor. Ona bakıyor. İyilik yapan kulu seviyor. Fedakârlık yapan kulu seviyor. Hayır yapan kulu seviyor. Hem de hayır yapan öldükten sonra bile, vefatından sonra bile. İn-

sanoğlu öldü mü defteri dürülür, işi biter, kazancı biter, malları elden gider; varisleri malları çatır çutur yer...

b. Ameli Kesilmeyen Üç İnsan

إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ:
إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ
صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ

İzâ mâte'l-insânu. “İnsan öldü mü...” *In-kataa ameluhû.* “Hesabı biter, ameli kesilir.” *İllâ min selâsetin.* Bazı kesilmeyen insanlar var. Üç insan var:

Bir; kendisine dua eden, kendisini hayırla anan, kendisi için hayır yapan hayırlı evlat bırakmışsa onun defteri dürülmez. Aklınız varsa evlatları da hayırlı evlat yetiştirmeye bakın. Öyle yetiştirin ki sizin için cami yapsın. Sizin için hayır yapsın. Sizin için Ramazan'da sadaka versin. Sizin için kurbanda kendi kurbanından ayrı kurban kesiversin. “Bu rahmet babamın anamın ruhuna” desin.

Yahut arkasında istifade edilen ilim bırakan alimler. Onların defteri de dürülmez. Kitap yazmış mübarek; okunuyor, istifade ediyoruz, faydalanıyoruz. Allah razı olsun, falanca alim yazmış, imam falanca yazmış, ben de okudum, ona göre ibadetimi yapıyorum. Şu duayı yapmak da sevapmış, ondan öğrendim, öyle yapıyorum...

Ev ilmin yüntefau bihî. “Geride istifade edilen bir ilim bırakmışsa...”

İlmin yüntefau bihî. “Kendisinden istifade edilen ilim.”

Geride ilim bırakmak iki şekilde olur: Bir, kitap yazarsın. “İşte benim kitabım. Allah rızası için tefsir yazdım, hadis kitabı yazdım, fıkıh kitabı yazdım, vaaz kitabı yazdım.” Okunuyor, istifade ediliyor. Hutbelerde okunuyor. Okudukça, istifade edildikçe sevap kazanıyor. İkinci yolu da talebe yetiştirmektir. Talebe yetiştirirsin, senin müslüman taleben alim olur, dine imana hizmet eder. Hizmet ettikçe sevap yazılır. Buna onun için büyüklerimiz, eskiler *kitab-ı gayr-ı matbu* demişler. Yani adamın basılmış kitabı var, bir de basıl-

mamış kitabı var. Ama o da alim adam; mektep açmış, medrese açmış, talebe toplamış, hadis okutuyor, tefsir okutuyor, Arapça öğretiyor, fıkıh öğretiyor, din öğretiyor vesaire... Harıl harıl adam [ilmî çalışma] yapıyor. Kim yetiştirdi bunu?

Falanca alim.

Tamam, o alime sevap gider.

Neden?

Arkasından talebe yetiştirmiş bırakmış da ondan. Kitap yazmış da ondan. Kitap yazmamış da sırf talebe bırakmış; güzel...

Veyahut da sadaka-i câriye bırakan insan.

Sadaka-i câriye ne demek?

Câriye deyince sizin aklınıza “köle kadınlar” geliyor. Değil. *Sadaka-i câriye*; cereyan eden, devam eden sadaka. Sadaka bir verdin mi kesilir, devam etmez, yani spottur. Pat diye sadakayı verirsin, biter. Hayır, sadaka-i câriye ne demek?

Adam öyle bir hayır yapıyor ki boyuna istifade ediliyor. Burayı cami yapanlardan Allah

razı olsun. Burada bu yapılmış olan camide kılınan her namazdan sevap alacaklar. Her namazdan! Okunan her Kur'ân-ı Kerîm'den sevap alacaklar. Yapılan her hayırdan, ibadetten sevap alacaklar. Mutfakta aş pişse, şurada sofraya kurulsa, yemek gelse sevap alacaklar. Adamın birisi geldi, motelde yer bulamadı, camiye geldi, yattı.. Burayı cami yapanlar sevap alacak.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz buyuruyor ki;

“Kim Allah rızası için bir cami yaparsa, bina ederse...” *Benallàhu lehû beyten fil cennetih.* “Allah ona cennette bir köşk verir, köşk yapar.”

Cennette insana köşk yapar da adam cennetin dışında mı kalır? Köşkün sahibi cennetin dışında mı kalır?

Allah kime yaptıysa o köşkü, sahibini de cennetine sokar. Daha ne istiyorsunuz be mübarekler? Cennete girersin. Daha ne istiyorsun?

İşte cennete girmenin yollarından birisi: Nerede cami ihtiyacı varsa gidin, orada bir

camii yapın! Allah da size cennette bir köşk versin ve sizi cennete soksun. Hadîs-i şerîf, Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor.

Allah'a sonsuz hamd ü senâlar olsun, bu camiiyi Allah burada nasip etmiş. Üç adım ötede buraya gelen garibanların, soğan toplayıcıların, işçilerin karavan parkı var. Şimdi onlar tıpış tıpış buraya gelecekler, burada namaz kılacaklar. Öyle güzel bir yere camii yapmışız ki 40 yıl arasan bu kadar güzel bir yer bulamazdık. Cenâb-ı Hak bize nasip etmiş. Sebep olanlardan, para verenlerden Allah razı olsun. Öyle bir yer ki karavan parkı dolduğu zaman bizim camii de dolacak. Biz çok güzel bir yere dükkanaçmışız. Müşterisi çok. Çarşının göbeği. Parayla pulla şu kadar bin para verilmiş. Para... Burada şu öğle namazından kazanma sevaplarının misli bu camiiyi yapanlara burayı camii yapanlara verilecekse ödenmedi mi?

Çoktan ödendi. Çoktan sevap kazanıldı...

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

c. Kadınların Tesettürü

İslâm başlı başına bir hazine olduğundan kimseyi taklit etmez. İslâm hareket dinidir, teşebbüs dinidir. Yani sizin anlayacağınız, kullandığınız kelimeyle aksiyon dinidir. Tepki dini değildir, reaksiyon dini değildir. “Falanca böyle yapmış da ben de bu yüzden böyle yapayım.” Hayır! İslâm başlı başına hazine olduğundan, kendinin zevki olduğundan, zevk-i selîmi olduğundan, kendisinin kuralları olduğundan İslâm kendine göre kural koyar, hiç kimseyi taklit etmez.

“Kadınlar örtünecek.”

E hava sıcak?

Sıcaksa patlasın! Patlarsa patlasın, çatlarsa çatlasın! Kadınlar yüzü, eli, ayaklarının topuğundan aşağısı hariç her tarafını örtecek. Hava sıcak da, doktorlar terlemeyin diye “İnce elbise giyin.” diyor... Ben o hikayeleri hiç duymuyorum, kulağım hiç duymuyor. Dinlemek de istemiyorum. Doktor ne derse desin, başkası ne masal okursa okusun, beni ilgilendirmez. İslâm “Kadınlar kapanacak.” diyor.

Erkek beş vakit namazı camide kılacak. Beş vakit namaz boynunun borcu, farz, bırakmayacak. Cuma farz. Ben Cuma kılınmayan iş-yerine gitmem.

Neden?

Dünyada iş kıtlığımı var ya?! Hiç başka iş kalmadı da bu herifin işi mi kaldı?

Bana Cuma'yı kıldırmıyor. Türkiye'de öyle şirketler var ki domuz herif -domuzdan da beter- işçisine diyor ki, pazarlık yapıyor ilk başta, anlaşma imzalayacak, işçiyi alacak; "Bak, 'Cuma günü Cuma'ya gideceğim.' diyeyeksen hiç gelme!" diyor. O da; "peki" diyor.

E ne olacak, Allah "Cuma'ya gelin." diyor. Bu patron da "Cuma'ya gitme!" diyor. Ey Allah'ın kulları kimi dinleyeceksiniz? Patronun kulu musunuz, nesiniz siz? Siz kimin kulusunuz ya?

"Hocam evde çoluk var çocuk var, para lazım, kese boşaldı, iş yapmak lazım."

Dünyada başka iş mi kalmadı?

Kafamı kızdırma şimdi!

Dünyada başka iş mi kalmadı ya?

“Yok, bulamadım iş.”

Git, şuradan bir düzine çorap al. 100’e al, 125’e sat. Akşama ekmek paranı çıkartırsın. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz diyor. Ben yaptım ha! Yapmadığım lafı söylemiyorum. Ben mendil, çorap sattım. Çok güzel para kazanıyorsun. Dükkân parası yok, bir şey yok; yalnız zabıtaya dikkat edeceksin. Gözünün ucu sokağın ucunda olacak. Zabıta gelirken tezgâhı toplayıp kaçacaksın. Çünkü alıyor. Zaten senin sermayen burada. Alıyor. Ondan kaçmak lazım. Belediyenin başka işi yok, devletin başka işi yok, milyonları yutanlara “gık” demiyor; çorap satıp da alınının te-riyle para kazananı zabıta memurları tabanca tüfekte kovalıyor. Ne yapalım, dünyanın nizamı böyle... Ama insan çarşıya gitse, pazar yeri oluyor ya, Victoria market gibi, hani elma, armut, şunu bunu... Adama “Dükkânına, arabana kadar şu fileleri ben taşıyivereyim.” desen bahşişle geçinilir ya, ne olacak. Cuma feda edilir mi; Cuma Allah’ın farzı.

İslâm kendi kendine kural koyar. Cuma günü tatil olacak. Cuma günü namaza gidilecek. Ramazan’da oruç tutulacak. Parası varsa

hacca gidilecek. Parası varsa kurban kesecek. Kadın örtünecek. Herkes namaz kılacak. Kur'an okuyacak. Allah'ın dinine hizmet edecek... İslâm hareketlidir. Kural koyucudur. Kendi kuralları vardır; İslâmî kural. "İslâmî et kesim" nasıl yazı yazıyor bütün dükkânlarda... Niye?

Çünkü müslümanlar helal et istiyor. Kasapları dize getiriyor. Hatta bazıları yine hile yapıp da helal olmayan satıyor; ama vebal ona ait. Millet helal et istediği için helal market çıkıyor. Helal bacher çıkıyor. Helal kasap çıkıyor. Millet İslâmî giyim istediği için İslâmî giyim dükkânı çıkıyor. Bu müslüman kadınlar kocaman çarşaf gibi başını örtüyorlar, hem omzunu örtüyor hem her tarafını örtüyor, çok da iyi kapatıyor... Çok rağbet var, Hindistan'dan o başörtü ithal ediyor.

Neden?

Müslüman başörtüyü böyle örter. Ötekisi nasıl örter?

Ötekisi şuradan bağlar, kısa bir eşarp, şuradan bir fiyonk yapar, saçlarının kuyruğu şuradan sallanır, atın kuyruğu gibi... Bu saçları

böyle toplar, buradan da görünür. Onun maksadı saçı toparlamaktır. Eşarbı göstermektir. İpekli kısa olabilir. Benim eşarbım böyledir. Benim kıyafetim böyledir. Benim donum böyledir, kıyafetim, şalvarım. yani İslâm kural koyar. İslâm reaksiyon dini değildir, aksiyon dinidir, hareket dinidir kendisi kural koyucudur. “Taklit edici değildir.” demek istiyorum. İngilizceyi bilenler Türkçe’ye alır, onu katar vesaire olduğundan lafı evirip çeviriyorum.

İslâm’ın taklitçiliği yoktur amma velâkin ben sizin huzurunuzda itiraf edeceğim; bizim bu camimiz taklitçilik eseri meydana gelmiştir! Özür dilerim. Tepki camisidir bu. Tepki camisi... Doğrudan doğruya kendisi akledip de yapılma değildir.

2000 yılı tevhid yılı. Burada yazıyor. Bunu kim demiş?

Biz demişiz. 2000 yılındayız ya şimdi... 2000 yılı Haziran ayındayız. 2000 yılı tevhid yılı. 2000’le başlayan yirmibirinci yüzyıl tevhid asrı. 2000’le başlayan ikinci bin, milenyum.

Milenyum ne demek?

“Bin” demek.

Century ne demek?

Century, “yüzyıl, asır” demek.

Milenyum ne demek?

“Bin yıl” demek.

2000’le başlayan yıl, tevhid yılı. 2000’le başlayan yirmibirinci asır tevhid asrı. 2000’le başlayan üçüncü milenyum, yani üçüncü bin nedir?

Tevhid binidir.

“Hocam ağzına sağlık, sen bunu kendi aklından mı söyledin?”

Hayır, tepki olarak söyledim. Özür dileirim. Taklit olarak söyledim. Bir şeyin tepkisi olarak söyledim.

Neden?

Çünkü bana haber verdiler ki telefonda; artık Türkiye’nin kıvamı oluşmuş, Türkiye hıristiyanlaştırılabilecek hâle gelmiş, çünkü İslâm unutulmuş, kıyafet bırakılmış, namaz kılınmıyor. Bir cadde üzerinde 15 tane pub var, ucuz tarafından kutu bira satıyor. Gitmiş kıvamına gelmiş. “Anadolu’yu hıristiyanlaştıracamız.” demişler. “Bu Hıristiyanlığın milanyumu”

demişler. Ben bunu duydum. Başladım tepkiye... Onların böyle demesi bana etki etti, ben de tepkiye başladım. Onlar öyle bir aksiyona girişmişler, ben de reaksiyona giriştim. Ne yapalım?

Bir bakıma cihat da tepkidir. Cihat ne demek?

Câhede. yücâhidün-mücahedeten-cihâden. Bu fâile bâbı müşareket ifade eder. Arapça bilenler bilir. Ne demek?

“İki tarafın yaptığı iş” demek, cihat. Yani bir taraf olacak, bir de bu taraf olacak, cihat edecek. Düşmansız cihat olur mu? Düşman yok, durup dururken cihat olur mu?

Düşman olacak, cihat olacak.

İslâm’da cihat farz. Ne demek?

Demek ki İslâm’ın düşmanları var. Var mı?

Sayırsız... İslâm’ın düşmanları var. Müslüman da İslâm’ın düşmanlarına karşı tepki gösterecek, cihat edecek. İslâm düşmanları üfle-yerek İslâm’ın nurunu söndürmeye çalışacak, müslüman da İslâm’ın nurunu yandırmaya ça-

lışarak, meşaleyi dñnyanın her yerinde dikmeye çalışarak, dñnyayı nura gark etmeye çalışarak uğraşacak. O da uğraşacak, o da uğraşacak. Birisi evliyâ-ı şeytan, şeytanın evliyâsı... Evliyâ, “dost” demek. *Evliyâu’ş-şeytân*, şeytanın ahbabları, dostları İslâm’ı söndürmeye çalışacaklar.

Neden?

İmtihan dñnyası. İmtihan dñnyası olduğundan İslâm’ın dñřmanları İslâm’ı söndürmeye çalışacak.

Hem alışıyor, şimdi de çalışıyor, hem de çalışacak... Hem de tarihte çalıştığını biliyoruz. Bedir harbi, Uhud harbi, Hendek harbi, İstiklal harbi vs. vs... Bu harpler nedir?

Tarihte de bu işin olduğunu gösteriyor. şimdiki zamanda da var. Hem de bundan sonraki kıyamete kadarki zamanda da olacak. İslâm’ın dñřmanları İslâm’ın nurunu söndürmeye çalışacaklar. alışıyorlar. Kesin. Korkunç bir şekilde çalışıyorlar. Rñyalarına giriyor. Benim rñyalarımaya giriyor. O kadar korkunç çalışıyorlar, o kadar kazanıyorlar ki, o ka-

dar evlatlarınızı, hanımlarınızı elinizden alıyorlar ki, o kadar ilerliyorlar ki, o kadar ülkeleri, toprakları kaybetmişiz ki beni uykum kaçıyor!

Nerede Endülüs? Nerede Gırnata? Yedi asır müslüman yaşamış olan Gırnata nerede? Nerede?

Sicilya adasını bir ara müslümanlar almışlar. Sicilya adası nerede?

Malta adasını bir ara müslümanlar almışlar. Malta adası kimde?

Balkanları almışlar. Bavyera'ya kadar, Viyana'ya kadar... Romanya'yı almışlar. Saray Bosna'yı almışlar. Beyaz Rusya'yı, onun altını almışlar. Kırım'ı almışlar, Kafkasya'yı almışlar. Şimdi nerede?

Senin memleketindeki evine birileri girmiş, senin evini zaptetmiş. Hem de bahçeni de kullanıyorlarmış, hem de evi de kullanıyorlarmış, hem de "çık" deyince de çıkmıyorlarmış. "Burası benim, çıkmıyorum!" diyorlarmış. Ne yaparsın?

Ben sana söyleyeyim: İlk fırsatta burada çalıştığın yerden izin alırsın, atlarsın bir

uçağa, gidersin Türkiye'ye, gösterirsin ona, başkasının evini almak nasıl oluyormuş diye. Böyle yapmaz mısınız?

Bir tek ev, bir tek bahçe... Öyle yapmaz mısınız?

Ülkeler gidiyor! Ülkeler gitmiş! Canlar yanıyor. Kanlar dökülüyor. Evler yıkılıyor. Minareler bombalanıyor. Kubbeler çökertiliyor. Kadınlar kaçırılıyor. Kızlar kaçırılıyor. "Kaçırılıyor" diyorum, başka kelime kullanmamak için! "Kaçırılıyor" diyorum! Kadınlar elden gidiyor, kızlar elden gidiyor... Bunlar çok feci şeyler. Bunlardan daha fecisi, ama sizin hissetmediğiniz, uyuşukluktan dolayı hissetmediğiniz için... Dişçi önce dişi uyuşturuyor, ondan sonra iğne yapıyor, adam hiçbir şey hissetmiyor. Uyuşuk olduğundan hissetmez. Bundan daha kötüsü, sizin baklava börek yerken, meşrubat drink içerken çocuğunuzun İslâm'dan çıkması, *drug* içmeye başlamasıdır, hap yutmaya başlamasıdır. Ondan sonra hapçılıktan ölmesidir. Senin evlâdının mü'minlikten, imandan çıkması çok daha fena bir şeydir. Ama bunlar için bir gayret yok, bir çalışma yok, bir müessir iş, faaliyet yok.

Neden?

Benim kardeşlerim işçi. Benim kardeşlerim çalışıp da para kazanıyor. Çalışmazsa para kazanmıyor. Öğlenle ikindi namazında tarlada olduğundan camiye gelememiş. Değil mi?

Cumaleysin. Öğlenleyin ikindide tarlada olduğundan camiye gelemiyor. Bu camiye gelemiyorsun öğlenle ikindide. Akşam yolda olduğundan gelemiyormuş. Yatsıya yorgun düştüğünden gündüz çalışmaktan gelemiyormuş. Sabahleyin de erken kalkıp işe gideceğinden camiye gelemiyormuş. Ne zaman gelecek?

5 vakit namaza gelemiyor. Ne zaman gelecek?

Bu gidişin sonu ne olacak?

Bizim halimiz ne olacak?

Benim âhiretim ne olacak?

Benim çoluk çocuğum ne olacak?

Bir günde şu kadar dolar yevmiye kazanacağım ama benim çocuğum ne olacak? Benim torunum ne olacak?..

d. Örtünmede Gevşeme Var

Yoldan gelirken görüyorum. Resmini çekmek istiyorum: Anneanne çarşafly. Kadın ihtiyar, zor yürüyor. Başörtüsünü de [çenesinden] iliklemiş, iğne takmış. Şu kadar yer görünüyor. Bazısı da daha tepeden var, şuradan kapatıyor, iki gözü görünüyor, burnunu bile göstermiyor. Ama benim [gördüğüm] çarşafly hanımın saç örtmesi şuradan. Şuradan iğneliyor. Çenesinin altı görünüyor. Çarşafly. Vücudu da belli olmuyor. Çarşaf şuradan bol dökülüyor. Vücudu da belli olmuyor. Elleri de görünmüyor mübareğin... Mübarek dedim. Kâtip-kâtibe, mübarek-mübareke. Elleri de görünmüyor. Zaten eteği de uzun, eteği de görünmüyor. Hiçbir yeri görünmüyor. Anneanne böyle maşallah, aferin. Onun kızı?

Ortadaki, bakıyorum. O mantolu. Çarşaflylının kızı mantolu. Onun mantosu şurada. Bacakları görünüyor. Yani esmer vatandaş mı, sarı benizli mi? -Selam sana kızıl reis- Kızılde-rili mi, sarı ırktan mı, ak ırktan mı? Arap mı, Acem mi? Derisi belli oluyor. Şişman mı, zayıf mı, baldırı belli oluyor. Ondan sonra bir de

merakta bıraktırmamak için seyredenleri, saçının rengi belli olsun diye başını örtse bile saçını böyle seçiyor arkaya başörtüsünü, şurası görünüyor. Be mübarek hatun, mübareke hatun; bu başörtüyü örttün, aferin, maşaallah da niye bunu böyle saçını göstermeyecek şekilde örtmüyorsun da böyle örttükten sonra bir de arkasından ucunu çekip böyle burasını gösteriyorsun?

Hani Rabia-i Adeviyye nâmahreme saçının telini bile göstermemiş. Sen kendini de gösteriyorsun. Havaalanı gösteriyorsun, helikopter alanını da gösteriyorsun, her tarafı görünüyor. Bu mantolu, modaaya uygun giyinmiş. Bunun saygı şekli belli oluyor. Bu o çarşafının hanımı ne var?

Kayıp var, bir gerileme var, örtünmede gevşeme var. Tabii burası örtündüğü gibi, giydiği bluzdan dolayı artık başka yerleri de biraz görünüyor, ensesi vesairesi görünebiliyor.

Onun yanında bir de torun var. Bu çarşafının torunumu bu?

Bu çarşafının torunu bu. Bunun kızı.

Bu çarşafının kızı, bu ortadaki mantolu... Mantolunun kızı; bakıyorsun, vay be... Çok yakışıklı blucin pantolon giymiş. Kısa bluz giymiş. Eline çanta almış, çantayı buraya takmış Askılı çanta. Topuklu ayakkabılarını giymiş. Anne-siyle anneannesinin yanında tıklar tıklar geliyor, bunun mantosu da yok. Saçları böyle. Bluz da şey. Kıyafet te şey. Pantolon da sıkı olacak, dar olacak. Hatta bazısı altına çorap gibi bir şey giyiyor. Streç giyiyor. Göbeğinin çukuru bile belli oluyor. Aha burası göbeğinin çukuru, never ingilizce. Bilmeyen bilsin. Streç giyiyor. Bluz giyiyor. Bütün yarımadalar, adalar, beyler, her şey meydanda, vücut meydanda. Vücudun hatları meydanda oldu mu tesettür olmaz.

Neden?

Tesettür vücudu korumak içindir. Kem gözlerden korumak içindir. Kem gözler görsün de niye?

Öyle giyinilirse ona tesettür demezler.

Peygamber Efendimiz âhir zaman kadını tasvir ederken diyor ki;

Kâsiyâtün âriyâtün. “Böyle kadınlar türeyecek âhir zamanda...” Diyor ki;

Kâsiyâtün.

Kâsiyât ne demek?

“Kadınlar kisye giymişler.”

Kasiyat, kisye giymiş kadınlar. Giyimli, çıplak değil.

Kâsiyâtün âriyâtün. “Giyimli ama çıplak.”

“Giyimli ama çıplak” ne demek?

“Giydiğin örtünme sayılmaz.” demek. Ya şeffaf, altı görüldüğü için... Adi sayırı adiyeye sayılır. Çıplak sayılır. Ya da dar.

e. Küçük Çocuğun Avreti de Büyüğün ki Gibidir

Ben kendim şahsen bol pantolon giyiyorum. Bol pantolon giydiğim zaman bile rahatsız oluyorum, ille şalvar giyeceğim, rahat etmek için. Rahatlık bunda. Ama niye sen dar giyiyorsun? Rahat değil. Sıhhî de değil. Eğer bir giyim böyle sımsıkı sararsa kan deveranını zorladığı için sağlığa uygun değil. Uygun değil. Kesin. Niye böyle yapıyor?

Bilmem, şeytan kandırıyor. Onlara sor, bana ne soruyorsun, ben bilmiyorum. Profesörüm ama ben bu dalda profesör değilim. Ben bu dalı bilmiyorum. Bu dalın profesörü onlar.

Torun böyle... At kuyruğu saç veya omuzlara dökülmüş, “hûrî kızı gibi olayım” diye. Hûrî kızın nasıl olduğunu bilmez ya, öyle geziyor. İşte çarşafı nine, işte anne mantolu, işte her tarafı açılmış torun. Daha sayacan mı?

Bir de küçük kız var. Küçük kız da balerin gibi giyinmiş. “E niye bunu böyle giydirdin hacı anne?” diyorsun. Ya olur mu, ya bu kız, olur mu?” diyorsun. “O daha küçük.” diyor.

Demiyor mu?

“O daha küçük. Ziyanı yok.”

Ziyanı var. Çünkü Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki;

“Küçüklerin avreti de büyüklerin avreti gibidir, korunması lazım.”

“Ziyanı yok, o küçük.” diyor. Çıplaklık kendisinin de hoşuna gidiyor. Torununu, şuradan askılı giydiriyor. İçinizde böyle yapan varsa darılmasınlar, kimseyi hedef almıyorum.

Gördüğüm manzarayı söylüyorum. Şuradan bir askı, yani kol filan yok. Buradan tombul tombul kolları görünüyor, insanın ısıracağı geliyor. “Gel bakalım yaramaz, küçük..” Yanakları elma gibi. Kollar öyle tombul tombul... Etek?

Etek filan diye bir şey yok. Etek belki şurada bir şey var, balerin gibi, ama altından slip donu da görünüyor. Üçgen donlar var ya, o görünüyor yine... İşte öyle...

İşte anneanne, işte onun kızı, işte torunu, o kızı... Böyle gidiyor.

Havalarında uçarken bozulmuşuz, yere doğru böyle gidiyoruz... Müslümanlar olarak böyle gidiyoruz. Hızla yirmibirinci yüzyılda böyle gidiyoruz. Düşmanlarımızı heveslendiriyoruz. Artık müslümanlar hristiyan olmaya uygun hâle geldiler, ilikleri ısındı, artık bunlar erirler diye tereyağ gibi müslümanları tavada eritmekle meşguller. Ondan sonra da; “İzmir’de şu kadar insan hristiyan oldu, İstanbul’da bu kadar insan hristiyan oldu, askeri yede şu kadar insan şöyle oldu, memurlardan bu kadar insan böyle oldu...” duyuyorum. Biliyorum. Kesinlikle abartmaca yapmadan biliyorum. Bildiklerimi söylüyorum. Hatta NATO

görevlisi generale bile teklif ediyorlar; “Aya giden, uzaya füze fırlatan Amerikalılar’ın dine girsenize.” diye. Çünkü korgeneralle konuştum, ben biliyorum. Korgeneral, orgenerale bir adım kalmış adam demek. Orgeneral de en yüksek tavan, daha yukarısı yok. Tuğgeneral, tümgeneral, korgeneral, orgeneral. Daha yukarısı yok. Orgeneralle konuşmadım ama korgeneralle görüştüm. İşi tepeden halletmek istiyorlar, paraşütle inmek istiyorlar. Sınırlarda Mehmetçik olduğundan paraşütle indirme yapmak istiyorlar.

İşte ondan dolayı ben tepkideyim. Onun için “2000 yılı tevhid yılıdır!” dedim. Ve her yerde, her vesileyle, her fırsatta arkadaşlara; “*Lâ ilâhe illallah*’ı öğretin!” dedik. Herkese, çoluğuna, çocuğuna, arkadaşına, işyerindekine, seyahatte otobüste yanında oturana, uçakta yanında oturana, her vesileyle. Kumaş yapanlar tişört yapıyorsa tişörte “2000 yılı tevhid yılı” yazsın, “Allah’tan başka ilah yok” yazsın, “sadece Allah var” yazsın.. Duvara asın, rozet yapın, omuz göğsünüze takın, derste söyleyin. Her yerde söyleyin ki herkes

Allah'tan başka tapılacak yaratan, mâbut olmadığını anlasın, bilsin. Çünkü siz sustuğunuz zaman başkaları diyor ki; “Üç tane var. Bir babası var, bir oğlu var.” diyor. Hopbala! Ben bunların düğünleri ne zaman oldu, hiç duymadım. Ne zaman düğün oldu da ne zaman evlendi? Olmaz böyle şey!

إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

*Inneküm le-tekûlûne kavlen azîmâ.*² Çok büyük bir günah! Çok büyük haksız bir söz!” Kur’ân-ı Kerîm böyle söylüyor. İsa *aleyhisselam* bu işe razı değil.

ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ

*E ente kulte li'n-nâsi'ttehezûnî ve üm-miye ilâheyni min dûnillâh.*³ “Beni ve anamı Allah’ı bırakıp da tanrı edinin, haç yapıp da ona tapın.’ diye insanlara sen mi söyledin ya

² 17/İsrâ, 40.

³ 5/Mâide, 116.

İsa?” diye Allahu Teâlâ hazretleri sorduğu zaman İsa *aleyhisselam* diyor ki;

“Yâ Rabbi! Söylemedim!”

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ

*Mâ kultü lehüm illâ mâ emertenî bihî eni'budu'llâhe rabbî ve rabbeküm.*⁴ “Sen bana ne emrettiysen ‘Allah’a ibadet edin!’ diye onu söyledim, ben başka bir şey söylemedim. Bunlar sonradan kendileri çıkarttılar.”

Sonradan çıkma, doğru değil. Anlatacaksınız, söyleyeceksiniz, öğreteceksiniz. Bütün dinlerin kaynağı tevhid, bütün hak dinlerde Allah’ın birliğini öğretiyor, peygamberler onun için gelmiş.

هُوَ سَمِّيَكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا

*Hüve semmâkümü'l-müslimîne min kablü ve fî hâzâ.*⁵

⁴ 5/Mâide, 117.

⁵ 22/Hac, 78.

Hız. Âdem *aleyhisselam*'dan bugüne kadar Allah insanlara Allah'tan başka mabud olmadığını anlatmak için peygamberler göndermiş.

وَأِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

*Ve in min ümmetin illâ halâ fihâ nezîr.*⁶

“Peygamber gönderilmedik hiçbir ümmet yoktur.”

Cenâb-ı Hak lütf u kereminden her yere peygamber göndermiş. Hepsine “Allah’a ibadet edin.” demiş.

أَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي:
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

Efdalu mâ kultü ene ve'n-nebiyyûne min kablî: lâ ilâhe illallah.

Peygamber Efendimiz'e buyuruyor:

“Benim söylediğim sözlerin en üstünü, en güzeli, en kıymetlisi; benim ve benden önceki bütün peygamberlerin söylediği sözlerin en

⁶ 35/Fâtır, 24.

kıymetlisi, en üstünü *Lâ ilâhe illallah* sözüdür.”

Allah var. Yeri göğü yaratan Rabbü'l-âlemîn.

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Lâ şerîke lehû. Şerîki, ortağı, nazîri yoktur.

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

*Fe'ttehzallâhu min mezedin.*⁷

Evlat diye bir şey yok; insanların hayali, kurgusu. Evlat edinmedi, Allah'tan başka ilah yok.

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ
عَبْدًا

*In küllü men fi's-semâvâti ve'l-ardi illâ âti'r-rahmâni abdâ.*⁸

⁷ 19/Meryem, 92.

⁸ 19/Meryem, 93.

Bütün bunlar, hepsi, peygamberler vesaire Allah'ın kuludur, Allah'ın huzuruna kul olarak gelecekler. Kesin olarak böyle.

Onun için, muhterem kardeşlerim, tevhid yılındayız. Tamam mı? Söyleyecek misiniz?

Söyleyeceksiniz.

Tevhid asrı başladı. Yüzyıl.

Ömrümüz boyunca söyleyecek miyiz?

Söyleyeceğiz.

Tevhid milenyumu başladı. Bin yıl. Artık Allah'tan gayriye tapılmasın. Bu yirmibirinci yüzyılda ilmin, fennin, bilginin bu kadar kolay öğrenildiği öğretildiği böyle bir bilim çağında, bilgisayar çağında, bilgilerin böyle düğmeye bastığın zaman önüne liste halinde döküldüğü çağda artık puta tapılmasın, artık ineğe tapılmasın, lütfen! Çalışın, artık ineğe tapılmasın. Ey Pakistanlı, Hindistanlı kardeşlerim, şu adamlara söyleyin, ineğe tapmasın. "Möö" diye [böğüren] şu kesilen [ineğe tapmasın.] Biz onun derisinden kösele yapıyoruz, ayağımızın altında tepe tepe kullanıyoruz ya... Tapınılır mı? *Fesübhanallah!* Söyleyin, şu ineğe tapmasınlar. Söyleyin de şu haça, şu puta tapmasın.

Çoluk çoğunuza öğretin, çoluk çocuğunuzu kaçırmayın. Hırsızlar çalmasın. İmanlarınızı almasın. Çalışın.

Çalışmak nasıl olur?

Çalışmak kadroyla olur. Yani insanlarla olur. Teşkilatla olur. Mekânla olur. Âlet ve edevâtla olur. Tevhidin mekânı camidir, camilerdir. *Lâ ilâhe illallah*. Orada beş vakit kaç defa *Lâ ilâhe illallah* deniyor, denilecek. Her yerde camiler kuracağız. Her yere *Lâ ilâhe illallah*'ı götüreceğiz. Tevhid çalışmalarının yeri burası. Mektebi, medresesi burası. Çoluk çocuğumuzu müslüman yetiştireceğiz.

f. İnsana Yaşamak İçin Ne Lazım ?

Ben arkadaşlarıma sormuştum:

“İnsana yaşamak için ne lazım?”

“Hocam hava lazım. Havasız ölür.”

“Tamam. Başka ne lazım?”

“Su da lazım. Susuz kalırsak susuzluktan ölürüz.”

“Başka ne lazım?”

“Güneş lazım.”

“Tamam, güneş de lazım.”

“Başka ne lazım?”

“Para lazım.”

Hatta parayı belki ilk önce söylerler. İnsan ne lazım? Ölürüm de illa para ver bana. Para para çok. Para çok büyük mabud. Para tapınılan çok büyük bir put. Ayaklar altında kalasıca... Para kadar büyük put görülmemiştir. Yani maddiyat, para.

Ben arkadaşlarıma dedim ki, şimdi de diyorum ki;

“En büyük ihtiyacınız, size İslâm’ı öğretecek hocadır!”

En büyük ihtiyaç. Çünkü siz kendi kendinize İslâm’ın güzelliklerini anlayamazsınız. Anlayamıyorsunuz. Size İslâm’ın güzelliklerini anlatacak iyi hoca lazım.

“Hocam iyi hoca nereden bulunur? Nereden ithal edilir?”

Nereden ithal edersen et, karışmam. Ama sana havadan, sudan, gıdadan, güneşten, paradan daha önce iyi hoca lazım.

Neden?

Cami lazım.

Neden?

Çünkü iman lazım. İmanını kaybedersen her şeyini kaybedersin; âhiretin de gider, cennet de elden gider, cenneti de kaçıırırsın. Cenneti kaçırmamak için, Allah'ın rızasına ermek için, imanı korumak için cami lazım, hoca lazım. Ve çalışacak âşık-ı sâdık insanlara ihtiyaç var. Onları arayıp bulacaksın.

Bir arkadaşımız anlattı. İngiltere'nin bir şehrine gitmişler. Pakistanlı bir lokantacının dükkânına gitmişler. Diyorlarmış ki; "Müslümanısın, İslâm için çalışırken namaza gel, camiye gel..." İngiltere'de lokanta açmış, zengin, parası pulu varmış. Pakistanlı zenginmiş ama camiye gelmiyor, namaz niyaz, ibadet taat yok. Varsa yoksa lokanta, varsa yoksa kasa, para... Ona gidiyorlarmış, söylüyorlarmış, davet ediyorlarmış, camiye çağırıyorlarmış, ikaz ediyorlarmış. Adam bir taraftan böyle gidiyormuş, tabakları alıyormuş, müşteriye getiriyormuş, yanında söylüyorlarmış. Tabakları geliyormuş, boş tabakları, tıkr tıkr tıkr yanına gidip söylüyorlarmış. Adam; "Ne yapışkan adam bunlar!" diyormuş. Çalışırken ben

dinlemiyorum bunları, yine yanımda geliyorlar, gidiyorlar, konuşuyorlar.

Muhterem kardeşlerim!

Daha iki gün önce bana Melbourne’de anlattılar. Orada çalışan İngiliz tezgahtar kız etkilenmiş. Tezgahtar, İngiliz. “Ya bu adamlar ne diyor? ‘İslâm’a gelin.’ diyor.” Etkilenmiş. “Şu İslâm’ı bir inceleyeyim.” demiş. “Şunların aşkına bak, kovuluyorlar, gitmiyorlar. Horlanıyorlar, aldırıyorlar. Samimi, gözleri yaşlı, para istemiyorlar, pul istemiyorlar. Kimseye bir masraf ettirmiyorlar. Kendi masrafını kendisi görüyor. Bunlar kim? Bu İslâm nedir? Kitapları almış, okumuş. Ondan sonra gelmiş, müslüman olmuş. İngiliz tezgahtar kız, gelmiş, müslüman olmuş.

Olay burada bitti mi? Haber burada bitti mi?

Hayır. İşi de bırakmış. Çünkü kıyafetle erkek kadın müşteriye hizmet ediyordu, eğiliyordu, kalkıyordu... Sarhoşu var, akılsızı var, içki de içen lokantaysa tabii... Neler dönüyordu, ne oluyordu, bilmiyorum. İşi de bırakmış, yani işten memnun kalmamış. Patron

onun peşine düşmüş, “Niye gelmiyor?” diye. Onun peşine düşmüş. “Niye gelmiyorsun kızım? İşte bak, ben senden memnundum, paran da iyiydi.” diyecek, gidecek. Kapısını çalmış, kapı açılmış. Ne görüyor patron, lokantanın sahibi?

Kızcağz başını örtmüş, elinde Kur’ân-ı Kerîm ibadet ediyor. Müslüman olmuş. Patron bir utanmış. “Vay be! Biz 40 yıldır kaşarlanmış müslüman, namaz niyaz yok, böyle yolumuzu şaşırmış, gayemizi unutmuşuz; şuna bak ya, bizden ileri geçti!”

Evet, senden ileri geçer. Ne sandın ya?

g. Allah (cc) Samimiyete Göre Mükâfat Verir

Allah samimiyete göre mükâfat verir. Senden bal gibi ileri geçer. Cennetin de en güzel yerine geçer, oturur. Ne sanıyorsun?

O da tevbekâr olmuş. O da gözyaşı dökmüş, iyi müslüman olmaya dönmüş.

Ama anlatmak lazım. Çalışmak lazım. Öğretmek lazım.

“Hocam ben öyle lokantaya gidemem. Patronun yanında o beni kovarken ben ona laf söyleyemem. Utanırım, sıkılırım, yapamam.”

Tamam, çocuğunu yetiştir. Ona da mı gücün yetmiyor?

“Sana şeker alacağım.” de. “Araba alacağım. Bisiklet alacağım.” de...

Ben bizim torunlara dedim. “Hafız olun, araba alacağım, otomobil alacağım.” dedim. Bir tanesi durdu biraz; “Dede, ne marka alacaksınız?” dedi. Markasını soruyor. “Ne marka alacaksınız?”

“Ne istiyorsun?” dedim.

Çocuklar, delikanlılar neyi sever?

“Sana BMW alacağım.” dedim.

Sevindi, biraz güldü. Biraz daha düşündü. Çocuklar cin gibi... Büyümüşler de küçülmüşler. Bunlar önce büyümüş, üniversiteyi bitirmiş, ondan sonra küçülmüş, ilkokuldan yeniden başlıyor. Halbuki üniversiteyi bitirmiş. Büyümüş de küçülmüş bunların hepsi... Ondan sonra yine soruyor;

“Kaç model?”

Yani eski model BMW alırım, ucuz bir şey alırım diye razı olmuyor.

“Ulan en iyisi, en yenisini alacağım sana! Hafız ol da ben sana BMW alacağım.” dedim.

Ama sevindi. Fırsat bulsa BMW'nin aşkına hafız olur...

Yalnız bu tünel faciasında ezilip şehit olan bir hoca ihvânımız vardı. Gülerek anlatırdı, söylerdi. Ahbaplığımız iyiydi. “Ben Kur’ân-ı Kerîm’i sayfası bir liradan ezberledim.” diye anlatırdı. Küçükmüş. “Hadi oğlum, hafız ol, bir lira vereceğim.” O zaman bir lira demek altın lira gibi demek, kıymetli. Onun hafız olduğu zaman bir liraya neler alınırdı... 125 kuruşa bir kilo et alırdık biz. Ben bunları anlatıyorum; “O bir şey mi, biz 5 kuruşa kuzu alırdık.” diyor bazı daha yaşlılar. İşin bu kısmı karışıyor da bir liranın altın para gibi kıymetli olduğu zamanda bir sayfa bir lira, günde bir [sayfa ezber] yapınca bir lira verirmiş. O kadara...

Öyle yap. Gönlünü al, sevindir. Siyaset kullan, kafanı kullan. Elâlem senin müslüman çocuğunu Müslümanlıktan çıkartıp gâvurlaştırmaya çalışmıyor mu?

Çalışıyor. Sen de müslüman yapmak için kafanı kullan. Onlar nasıl ışıklı reklamlar kullanıyorlar?

Fır fır fır yanar döner, içlerine gittiğin zaman en ışıklı yere gittiğinde nereye gidiyorsun?

Şeytanın cirit attığı en günahlı yere gidiyorsun. Çekecek... Her türlü ışıklar, patlayan, çatlayan, yanan, sönen, kırmızı yeşil mavi... Burada ne var? Gittiğin zaman ne var?

Ya bar ya pavyon, daha ne olacak? Ya gazino, öyle bir şey...

Onlar insanları anlatmak için böyle ışıkları kullanıyorlar da sen insanları kurtarmak için biraz aklını kullansan çok mu? Allahu Teâlâ hazretleri bize insaf versin. Gerçekleri görmeyi nasip etsin. Gözümüzdeki perdeleri kaldırsın. Kalbimizdeki pası... Kalbimiz çalışmıyor, paslanmış. Bir zamanlar çelik yürek gibi, demir yürek gibi paslanmış kalbimizin pasını pas sökücüler ile paslarımızı söksün. Kalbimizi nurlu, feyizli, işleyen bir kalp sahibi eylesin. Bizi haramlardan, günahlardan korusun. Rızasına uygun, rızasını kazanmaya vesile olacak

güzel işleri yapmaya muvaffak eylesin. Dünya imtihanında üstün başarı kazanmayı nasip etsin. Âhirette sevdiği razı olduğu kul olarak varmayı nasip etsin. Cennetine dahil eylesin. Habibiyle komşu eylesin. Cemâliyle müşerref eylesin.

el-Fâtiha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

1 Rebû'l-Evvel 1421 / 04.06.2000

Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

